

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 25 มีนาคม 2560..

.. ขอเจริญพรคณะศรัทธาทุกท่าน ที่พวกเราได้ตั้งใจปฏิบัติมาทำคุณงามความดี เพื่อให้ร่างกายนี้วิเวก กายวิเวกนี้คือให้กายไม่ได้ทำงานหนักหน่วง กายไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนหนึ่ง ร่างกายอยู่สบายๆเรียกว่ากายวิเวก กายนี้เราไม่ได้เอาไปทำอะไรให้เสียหาย ไม่ได้เอาไปทำบาปให้ร่างกายเสียหาย เรียกว่ากายวิเวก ส่วนจิตวิเวกนั้น ก็คือจิตใจของคนเรา ได้บำเพ็ญคุณงามความดี ผีกลั่นอบรมจิตใจให้สงบเป็นสมาธิ จิตใจมีสติสัมปชัญญะ ควบคุมดูแลจิตใจอยู่ในขอบเขตคุณงามความดี ก็เรียกว่าจิตวิเวก คำว่าวิเวกคือไม่มีนิวรณ์ ธรรม เวลาปฏิบัติกัมฉันทะนิวรณ์ก็ไม่รบกวน พยาบาทนิวรณ์ก็ไม่รบกวน ส่วนถีนมิทธะก็ไม่มีมารบกวน ไม่ม่วงเหงาหาวนอน สวณอุทธะนิวรณ์จิตใจก็ไม่ฟุ้งซ่าน จิตใจก็สงบได้ดี บัดนี้อุปชิวเวก คำว่าอุปชิวเวก นั้นก็คือ ทางกายวาจาใจของพวกเรานั้นตั้งอยู่ในความสงบ ไม่มีกิเลสรบกวน ความโลภความโกรธความหลงไม่รบกวนให้จิตใจวุ่นวายเกิดขึ้น ก็เรียกว่า อุปชิวเวกเหมือนอยู่คนเดียวไม่มีใครมารบกวน ไม่มีใครมาดึงขึงดึงขาตั้งตนตัว ไม่มีคนมารบกวน อุปชิวเวกนี้ความโลภความโกรธความหลง ก็ไม่มายุ่งเหยิงเหมือน พระอริยเจ้าทั้งหลาย ที่ได้บำเพ็ญมาแล้ว ก็เป็นอุปชิวเวกก็เรียกว่าสงบ อยู่ในอาการที่ไม่มีกิเลสรบกวน วุ่นวายเหมือนพวกเรา ของพวกเรายังไม่พ้นทุกข์ ยังชำระกิเลสไม่หมดไม่สิ้น ความโลภโลภะก็ยังมิอยู่ที่ดวงใจ ยังแกำไ้กัณอยู่ ความโกรธความเกลียดก็ยังมิกันอยู่ ส่วนความหลงยังไม่เข้าใจ เรียกว่าหลงโลก ไม่เข้าใจในโลก เหตุฉะนั้นเวลามีโรคภัยไข้เจ็บ จิตใจก็ไม่สงบจิตใจมีกิเลสวุ่นวายนั่นเอง อันนี้เราก็มาศึกษาเรื่องกิเลสที่มีอยู่ในใจของเรา ว่ากิเลสมันมีประโยชน์ไหมหรือไม่มี เหตุฉะนั้นผู้ที่มีความฉลาด ก็เลยใช้กิเลส ความอยาก ความอยากได้ความดีนั้น มาใช้เป็นประโยชน์ในการทำคุณงามความดีในทางที่ดี ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขความเจริญ เหมือนเราอยากทำบุญอย่างนี้แหละ ก็ต้องอาศัยกิเลสอยากมาทำบุญทำทานการกุศล สร้างประโยชน์ให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน ก็อาศัยซึ่งกิเลส ถ้าอยากพูดดีมีศีลธรรม พูดอยู่ในขอบเขตของศีลธรรม ก็อยากพูดเรื่องอย่างนั้นให้มันเป็นผลเป็นประโยชน์ เกิดความสุขเกิดขึ้น ก็เหมือนเราเทศนาอบรมกัน หรือพ่อแม่อบรมลูกอบรมหลาน เหตุตั้งอยู่ในคุณงามความดี เหมือนครูบาอาจารย์อบรมธรรมะคำสอนต่างๆให้พวกเราได้ศึกษาได้ปฏิบัติ ก็เรียกว่าอาศัยซึ่งกิเลสคือความอยาก อยากให้ตั้งอยู่ในความสงบ ในการปฏิบัติ

.. ในด้านจิตใจก็เหมือนกันอยากฝึกฝนอบรมจิตใจให้ตั้งอยู่ในความสงบ แล้วมันถึงจะพบความสุขในความสงบนั้นได้ อุปชิวเวกนั้น สงบลดลงดับไป ดับลงไปก็เหมือนดับไฟ ไฟมันร้อน ราคักคินา โทสัคคินา โมหัคคินา ไฟคือราคะ มันเป็นไฟกองหนึ่ง โทสัคคินาก็เป็นไฟกองหนึ่ง โมหะคคินา ความหลงมีดีมนอนธกาล ไม่รู้จักบุญจักบาป ก็เป็นไฟกองหนึ่ง ก็ให้เราศึกษาเรื่องที่มีมันเกิดขึ้นมานี้เอง ศึกษาเพื่อรู้ความจริงเพื่อรู้ต้นเหตุของมัน ว่ากิเลสความอยากนั้นมัน มีความอยากในทางถูกหรือทางผิด อยากดีหรืออยากไม่ดี

ก็อาศัยกิเลสทั้งนั้น เมื่ออาศัยกิเลสแล้วก็อาศัยร่างกายไปทำบุญ ไปพูดจาปราศรัยในทางที่ดี คิดให้ทำดี คิดไปในทางที่ดีก็เรียกว่า อาศัยความอยากเหมือนกัน แต่เป็นความอยากในทางที่ถูกต้อง ถ้าคนใช้เงิน ท่านจึงเปรียบเทียบกิเลสทั้งหลายว่า เหมือนของใช้ต่างๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์มันก็เป็นประโยชน์ ใช้ไม่เป็นประโยชน์มันก็ไม่เป็นประโยชน์ ถ้าคนใช้ไม่เป็นประโยชน์ ก็เหมือนกับว่า ใช้เงินใช้ทองไปซื้อหาอาวุธ ซื้อสิ่งที่ทำร้ายชีวิต เงินนั้นมันก็ไม่เป็นประโยชน์ ไปซื้อเหล้าซื้อยาสูบ ซื้อยาเสพติดให้โทษมันก็มีแต่โทษเท่านั้น ขอให้เรามาพิจารณา เวลามาฟังเทศ ว่าตนเองนั้นได้อะไร ได้ความรู้ปโลหะความรู้ร้อนความยึดหยุ่นอยากได้อะไรบางสิ่งบางอย่าง ขโมยไม่ได้ก็จี้ จี้ไม่ได้ก็ต้องปล้น ปล้นไม่ได้ก็ต้องฆ่าเจ้าทรัพย์ เหมือนเขาหลงกันในแต่ละประเทศ ตามชายแดน ชายแดนไกลชายแดนมันรบราฆ่าฟันกันในบ้านแตกเมืองกันอยู่เดี๋ยวนี้มันมีดถึงขนาดไหน บ้านเมืองก็เจริญแต่จิตใจของคนเราทำไมไม่เจริญ อันนี้ก็ให้พวกเรามาศึกษาปฏิบัติ มาศึกษาเพื่อที่จะให้ได้ว่า ความเจริญนั้น มีแต่เพียงวัตถุแต่ทางด้านจิตใจนั้น คนเราทำไมไม่เจริญ ก็เพราะมันไม่ได้อบรม ถ้ามันเจริญมันจะอยู่ในกายวิเวก จิตวิเวกอุปวิเวก มันจึงจะนำความสุขมาให้จริงๆ

.. พวกเราทั้งหลายได้ทำคุณงามความดี ก็อาศัยอยากจะตั้งอยู่ในกายวิเวกจิตวิเวก อุปวิเวกนั่นเอง อุปวิเวกนี่คือความสิ้นไปแห่งกิเลส ความเดือดร้อนวุ่นวายทั้งหลายในจิตใจไม่มี ไม่มีกิเลสชักจูงจิตใจให้เกิดเรื่องเกิดราวอะไร ก็เรียกว่าพวกเราต้องการอย่างนั้น ก็ขออำนาจอวยพรให้ศรัทธาญาติโยมทั้งหลายที่มีความตั้งใจทำคุณงามความดีขอให้ได้ถึงเป้าหมายจุดหมายปลายทางคือความสงบสุขที่ทุกคนพึงปรารถนาด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญขอเจริญพร..